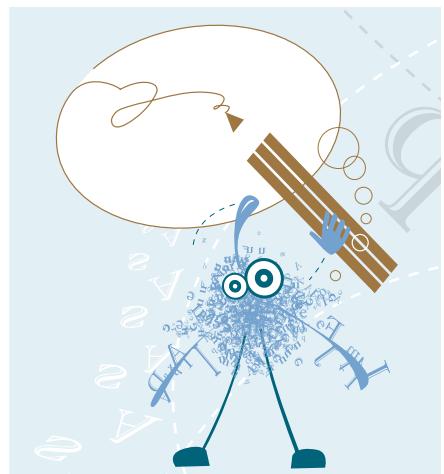
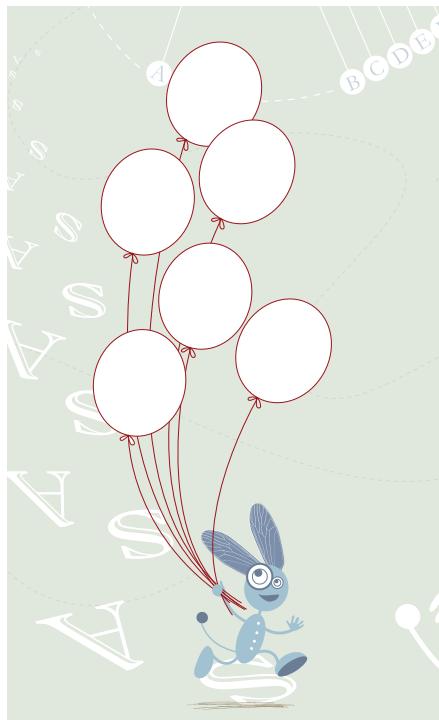
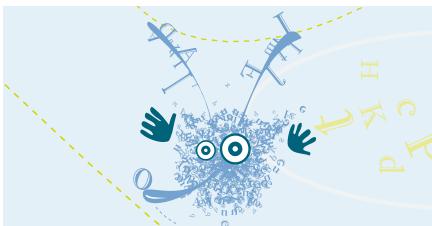

Det felles europeiske rammeverket for språk

Læring, undervisning, vurdering

Tabell 1. Felles referansenivå: global skala

AVANSERT BRUKAR	C2	Kan utan problem forstå praktisk talt alt ein høyrer eller les. Kan samanfatte informasjon frå ulike munnlege og skriftlege kjelder ved å gi att argument og utgreiingar på ein samanhengande måte. Kan uttrykkje seg spontant, med svært god flyt og presisjon og få fram finare meiningsnyansar sjølv i meir komplekse situasjoner.
	C1	Kan forstå eit breitt spekter av lengre, krevjande tekstar og oppfatte bodskapar som ikkje er direkte uttrykte. Kan uttrykkje seg flytande og spontant utan at det kan merkast noko særleg at ein leitar etter uttrykksmåtar. Kan bruke språket fleksibel og føremålstenleg i sosiale, akademiske og yrkesrelaterte samanhengar. Kan skrive klare, velstrukturerte og detaljerte tekstar om komplekse emne og vise at ein meistrar ulike setningsmønster, bindeord og samanbindande markørar.
SJØLVSTENDIG BRUKAR	B2	Kan forstå hovudinhaldet i komplekse tekstar om både konkrete og abstrakte emne, også faglege drøftingar innan sitt eige fagområde. Kan delta i samtalar med eit så spontant og flytande språk at kommunikasjonen med morsmålsbrukarar ikkje blir krevjande for nokon av partane. Kan skrive klare, detaljerte tekstar om eit vidt spekter av emne, forklare eit synspunkt på ei aktuell sak og argumentere for og imot ulike alternativ.
	B1	Kan forstå hovudpunktata i klar, standard tekst og tale om kjende emne som ein ofte møter i samband med arbeid, skole, fritid osb. Kan klare seg i dei fleste situasjoner som kan oppstå på reiser i eit område der folk snakkar språket. Kan skrive enkle, samanhengande tekstar om emne som er kjende eller har personleg interesse. Kan beskrive opplevingar og hendingar, draumar, håp og planar, og kort forklare og grunngi meininger og planar.
BASISBRUKAR	A2	Kan forstå setningar og vanlege uttrykk som er knytte til dei viktigaste områda av dagleglivet, f.eks. svært enkel informasjon om ein sjølv og familien, innkjøp, nærmiljøet og arbeidslivet. Kan klare seg i enkle og rutineprega samtalesituasjoner med enkel og direkte utveksling av informasjon om kjende og rutineprega forhold. Kan med enkle ord beskrive visse sider ved sin eigen bakgrunn, nærmiljøet sitt og grunnleggjande personlege behov.
	A1	Kan forstå og bruke kjende, daglegdagse uttrykk og svært enkle utsegner for å dekkje grunnleggjande behov. Kan presentere seg sjølv og andre, og kan stille og svare på personlege spørsmål om f.eks. staden der ein bur, ting ein eig, vene og kjende. Kan delta i ein samtale på ein enkel måte dersom samtalepartnaren snakkar langsamt og tydeleg og er innstilt på å hjelpe.

Tabell 2. Felles referansenivå: skjema for egenvurdering – bokmål

	A1	A2	B1
F O R S T Å E L S E T A L E	L Y T I N G Jeg kan kjenne igjen vanlige ord og svært enkle uttrykk som har med meg selv, min familie og mine nære omgivelser å gjøre, når man snakker langsomt og tydelig.	Jeg kan forstå vanlige ord og ytringer knyttet til områder som er viktige for meg personlig (f.eks. svært enkel informasjon som gjelder meg selv, min familie, nærmiljø, innkjøp og arbeidsliv). Jeg kan oppfatte hovedinnholdet i enkle, korte og tydelige beskjeder og meldinger.	Jeg kan forstå hovedinnholdet i klar, standardtale om kjente emner knyttet til arbeid, skole og fritid osv. Jeg kan forstå hovedinnholdet i mange radio- og TV-program om aktuelle saker eller om emner som er av personlig eller faglig interesse for meg, når man snakker relativt langsomt og tydelig.
	L E S I N G Jeg kan oppfatte kjente navn og forstå ord og svært enkle setninger, for eksempel i annonser, på plakater eller i kataloger.	Jeg kan lese svært korte, enkle tekster. Jeg kan finne konkrete, forutsigbare opplysninger i enkel, dagligdags informasjon som reklame, brosjyrer, menyer og rutetabeller. Jeg kan forstå korte, enkle, personlige brev.	Jeg kan forstå tekster der språket i stor grad er preget av frekvente, dagligdagse ord og uttrykk eller er knyttet til arbeidet mitt. Jeg kan forstå personlige brev med beskrivelser av hendelser, følelser og ønsker.
T I N G E M U N T L. P R.	S A M H A N D L Jeg kan delta i en samtale på en enkel måte hvis samttale-partneren er villig til å gjenta, omformulere, snakke langsomt og hjelpe meg med å formulere meg. Jeg kan stille og svare på enkle spørsmål knyttet til viktige behov eller til svært kjente emner.	Jeg kan delta i enkle og rutine-prøgede samtaler som innebærer enkel og direkte utveksling av informasjon om kjente emner og aktiviteter. Jeg kan bruke og forstå vanlige høflighetsfraser, men forstår vanligvis ikke nok til å holde samtaLEN gående.	Jeg kan klare meg språklig i de fleste situasjoner som kan oppstå når man reiser i et område der språket snakkes. Jeg kan uforberedt delta i samtaler om kjente emner, emner av personlig interesse eller emner som er viktige i dagliglivet (f.eks. familie, hobby, arbeid, reise, aktuelle hendelser).
	M U N T L. P R.	Jeg kan bruke enkel uttrykk og setninger for å beskrive stedet der jeg bor, og mennesker jeg kjenner.	Jeg kan bruke en rekke uttrykk og setninger for på en enkel måte å beskrive familie og andre mennesker, boforhold, min utdanningsbakgrunn, og hva jeg jobber eller har jobbet med.
S K R I T F T P R.	S K R I T F T Jeg kan skrive et enkelt postkort, f.eks. et julekort. Jeg kan fylle ut skjema med personlige opplysninger, som navn, nasjonalitet og adresse.	Jeg kan skrive, korte, enkle beskjeder som gjelder de viktigste områdene av dagliglivet. Jeg kan skrive et svært enkelt personlig brev, f.eks. et takkebrev.	Jeg kan skrive enkle, sammenhengende tekster om emner som er kjente eller av personlig interesse. Jeg kan skrive personlige brev der jeg beskriver opplevelser og inntrykk.

B2	C1	C2
Eg kan forstå lengre, samanhengande tale og føredrag og følgje komplekse argumentasjonsrekker når emnet er relativt kjent. Eg kan forstå dei fleste nyhende- og aktualitetsprogramma på TV. Eg kan forstå dei aller fleste filmar der ein brukar standard regionaltalemål.	Eg kan forstå lengre, saman-hengande tale også når han ikkje er tydeleg strukturert, og når delar av innhaldet er underforstått og ikkje kjem tydeleg fram. Eg kan forstå fjernsynsprogram og filmar utan å måtte streve altfor mykje.	Eg forstår utan problem alle former for munnleg språk både i det verkelege livet og i media, også når morsmålsbrukarar snakkar i eit naturleg og raskt tempo, dersom eg får litt tid til å gjere meg kjend med dialekten.
Eg kan lese artiklar og rapportar om aktuelle problemstillingar der forfattaren gir uttrykk for spesielle haldningar eller synspunkt. Eg kan forstå prosalitteratur frå vår eiga tid.	Eg kan forstå lange, komplekse faktatekstar og skjønnlitterære tekstar og legge merke til trekk som er typiske for ulike stilnivå. Eg kan forstå fagartiklar og lengre, tekniske instruksjonar sjølv når dei ligg utanfor feltet mitt.	Eg les utan problem praktisk talt alle former for skriftleg språk, også tekstar om abstrakte emne og tekstar som er komplekse når det gjeld språk eller struktur, som instruksjonar, fagartiklar og litterære verk.
Eg kan bruke språket så flytande og spontant at samtalar med morsmålsbrukarar ikkje byr på særlege problem. Eg kan vere aktivt med i diskusjonar i kjende samanhengar, og eg kan uttrykkje og grunngi synspunkta mine.	Eg kan uttrykkje meg flytande og spontant utan at nokon legg særlig merke til at eg leitar etter uttrykksmåtar. Eg kan bruke språket fleksibelt og effektivt både i sosiale og faglege samanhengar. Eg kan formulere idear og meningar presist og te meg på ein føremålstenleg måte overfor samtalepartnarane.	Eg kan vere med i alle former for samtal og diskusjon utan å måtte streve og har god kjennskap til idiomatiske uttrykk og vanlege talemåtar. Eg kan uttrykkje meg flytande og få fram finare meningsnyansar på ein presis måte. Dersom eg får eit språkleg problem, kan eg omformulere meg, slik at det nesten ikkje kan merkast.
Eg kan gi klare og detaljerte skildringar innanfor eit vidt spekter av emne som er knytte til interessefeltet mitt. Eg kan forklare eit synspunkt på ei problemstilling og gjere greie for fordelar og ulemper ved ulike alternativ.	Eg kan gi klare og detaljerte skildringar av komplekse emne der eg trekker inn delmoment, utdjuper somme punkt og rundar av med ein passande konklusjon.	Eg kan beskrive og drøfte/ argumentere på ein klar og flytande måte, bruke eit språk eller ein stil som passar i samanhengen, strukturere det eg seier, på ein føremålstenleg og logisk måte, slik at den som lyttar, kan legge merke til og hugse viktige poeng.
Eg kan skrive klare, detaljerte tekstar om eit vidt spekter av emne som er knytte til mine interesser. Eg kan skrive ei samanhengande framstilling eller ein rapport for å formidle informasjon eller argumentere for eller imot eit bestemt synspunkt. Eg kan skrive brev som tydeleg viser kva visse hendingar og erfaringar betyr for meg.	Eg kan skrive klare og strukturerte tekstar og gi uttrykk for synspunkta mine på ein utfyllande måte. Eg kan skrive om komplekse emne (i brev, rapportar, artiklar eller skolestilar) og understreke kva eg meiner er dei viktigaste punkta. Eg kan velje ein stil som passar til den som skal lese teksten.	Eg kan skrive klare tekstar med god flyt i ein passande stil. Eg kan skrive komplekse brev, rapportar og artiklar der eg legg fram ei sak på ein føremålstenleg, logisk og strukturert måte som hjelper mottakaren til å legge merke til og hugse viktige poeng. Eg kan skrive samandrag og omtalar både av faglege og litterære arbeid.

Tabell 3. Felles referansenivåer: kvalitative aspekter ved muntlig språkbruk

	SPRÅKLIG BREDD/SPEKTER	NØYAKTIGHET	FLYT
C2	Viser stor fleksibilitet i å formulere ideer på ulike måter for å få fram finere menings-nyanser, framheve noe, understreke forskjeller eller unngå tvetydighet. Har god kontroll over idiomatiske og dagligdagse uttrykk.	Bruker et komplekst språk med gjennomført grammatisk kontroll, selv når oppmerksomheten er rettet mot noe annet (f.eks.:når hun/han forbedrer et utsagn, eller holder øye med andres reaksjoner).	Kan utdype et emne på en spontan, naturlig og sammenhengende måte. Unngår eller omgår vanskeligheter på en slik måte at samtalepartnen knapt legger merke til det.
C1	Har god kontroll over et bredt språklig spekter. Dette gjør at hun/han kan velge formulering-er for å uttrykke seg klart i en passende stil om et stort antall generelle, akademiske, faglige, og fritidsrelaterte emner uten å måtte begrense det hun/han ønsker å si.	Viser gjennomført høy grad av grammatiske kontroll. Feil er sjeldne og vanskelige å oppdage. Når feil forekommer, blir de stort sett rettet opp.	Kan uttrykke seg flytende og spontant, nesten uten anstrengelse. Bare når hun/han skal snakke om et spesielt krevende emne, kan det føre til dårligere flyt.
B2+			
B2	Har et bredt nok språklig spekter til å gi klare beskrivelser og uttrykke synspunkter på de fleste generelle emner, uten å måtte lete noe særlig etter ord. Kan bruke noen komplekse setningskonstruksjoner for å gjøre dette.	Viser relativt stor grad av grammatiske kontroll. Gjør ikke feil som fører til misforståelser, og kan rette de fleste av sine feil.	Kan snakke sammenhengende i et ganske jevnt tempo, selv om det forekommer noe nøling når hun/han leter etter riktige setningsmønstre og uttrykk. Det er få merkbart lange pauser.
B1+			
B1	Har et bredt nok språklig spekter og et tilstrekkelig stort ordforråd til å kunne snakke om emner som familie, hobbyer, interesser, reiser og aktuelle temaer, om enn med noe nøling og omformuleringer.	Har et repertoar av frekvente fraser og setningsmønstre knyttet til kjente situasjoner og kan bruke det på en forholdsvis korrekt måte.	Kan snakke sammenhengende på en forståelig måte selv om hun/han må stoppe opp forholdsvis ofte for å planlegge neste steg eller rette opp leksikalske og grammatiske feil. Dette gjelder særlig når hun/han skal si noe av en viss lengde uten å være forberedt.
A2+			
A2	Bruker grunnleggende setnings-mønstre med innlærte fraser, grupper med få ord og faste uttrykk for å formidle begrenset informasjon i enkle, dagligdagse situasjoner.	Bruker noen enkle strukturer korrekt, men gjør systematisk elementære feil.	Kan bruke svært korte ytringer for å gjøre seg forstått, selv om pauser, omstart og omformuleringer forekommer ofte.
A1	Har et svært elementært repertoar av ord og enkle uttrykk knyttet til det personlige domene og bestemte, konkrete situasjoner.	Viser bare begrenset kontroll over noen få, enkle grammatiske strukturer og setningsmønstre som hun/han har lært utenat.	Kan bruke svært korte, enkelt-stående formuleringer som vanligvis er innlærte. Tar mange pauser for å lete etter uttrykk eller uttale mindre kjente ord og for å rette opp misforståelser.

SAMTALE/INTERAKSJON	KOHERENS/SAMANHENG
Kan samtale utvugent og føremåls-tenleg. Kan oppfatte ein bodskap som kjem fram i kroppsspråk og intonasjon, og kan bruke dette utan at det verkar strevsamt. Kan flette eigne innlegg inn i diskusjonen ved å ta ordet på ein heilt naturleg måte, vise til innlegg frå andre, nytte allusjonar osb.	Kan bruke eit breitt spekter av mønster for tekstorganisering og ei lang rekke samanbindande ledd på ein korrekt måte slik at det blir god samanheng, både i innhald og form, i det ho/han vil seie.
Har et breitt spekter av automatiserte samtaleteknikkar slik at ho/han kan velje høvelege uttrykk for å ta eller halde på ordet og knyte sine eigne innlegg til det andre seier, på ein føremålstenleg måte.	Kan bruke samanbindande ledd og mønster for tekstorganisering på ein korrekt måte slik at talen blir klar og strukturert og får god flyt.
Kan innleie ein samtale, ta ordet når det er naturleg, og slutte av når det er nødvendig, sjølv om det ikkje alltid blir gjort på ein elegant måte. Kan gjere sitt for at diskusjonen utviklar seg innanfor kjende område ved å sørge for ei felles forståing, trekke inn andre i samtalen osb.	Kan bruke nokre bindeledd for å uttrykkje seg klart og samanhengande, sjølv om lengre utsegner kan verke litt «springande».
Kan innleie, halde i gang og avslutte enkle samtalar ansikt til ansikt om emne som er kjende eller av personleg interesse. Kan gjenta delar av det som er blitt sagt for å stadfeste felles forståing.	Kan binde saman ei rekke korte, enkle og enkeltståande element til ei lineær framstilling.
Kan svare på spørsmål og reagere på enkle utsegner. Kan gi uttrykk for at ho/han forstår, men forstår sjeldan nok til å halde samtalen gåande på eiga hand.	Kan binde saman grupper av ord med enkle bindeord som «og», «men» og «fordi».
Kan stille og svare på enkle spørsmål om personlege forhold. Kan ta del i enkle samtalar, men kommunikasjonen er heilt avhengig av oppattakingar, korrigeringar og omformuleringar.	Kan binde saman ord eller grupper av ord ved hjelp av svært elementære, lineære bindeord som «og» eller «så».